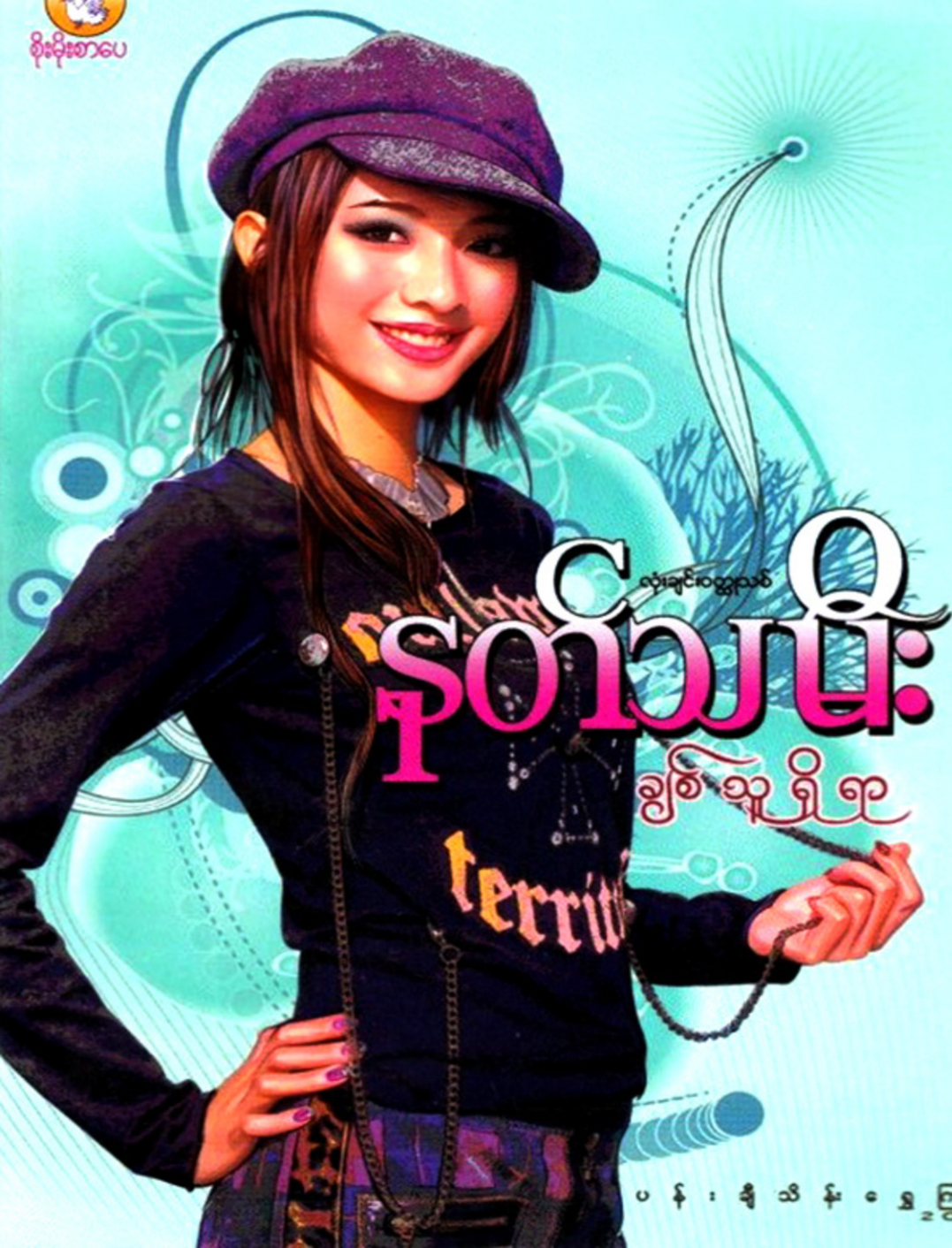

လုံခြုံရေးသစ်

နတ်သမီး

ရွတ်ချက်

အခန်း(၁)

"ဂျိမ်း"

"ကျွီ"

နောက်မှ ပြိုင်မောင်းတဲ့ ကားနှစ်စီးကြောင့် သူ့ကားလမ်းဘေးဆွဲချ လိုက်စဉ် လမ်းသွယ်ထဲက ထွက်လာတဲ့ စက်ဘီးကို သူ့ကားခေါင်းဦးဖြင့် တိုက်မိပြီးသားဖြစ်သွား၏။

သူ ကားဘရိတ် ဆွဲလိုက်ပေမယ့် စက်ဘီးလွင့်လျက် စက်ဘီးပေါ်မှ ကောင်မလေး လွင့်စင် ထွက်သွားသည် ။သွားပြီ ၊တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပြီဆို တဲ့ အသိက သူ့ရင်ကို ကျိုက်ကျိုက်ဆူဝေကာ သူကား တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ဆင်းပြီး သူမအပါး ခူးညွတ်ထိုင်ကာ ပုံကျနေသည့် သူမကိုယ်လုံးလေးကို စိုးရိမ်တ ကြီးပွေ့လျက်သားဖြစ်သွား၏။

"အို"

ရုတ်တရက် အပွေခံလိုက်ရတော့ ထိုကောင်မလေး ပါးပြင်ထက် လန့်ဖြန့်ရှက်သွေးဖြာသွား ၏။

"ဖယ်...ဖယ်စမ်းပါ...ရှင်ဘယ်လိုလူလဲ"

'သူ့'ရင်ခွင်ကို ဆောင့်တွန်းရုန်းထွက်နေသည့် 'သူမ' ကိုယ်လုံးလေးကို သူမလုံမလဲဖြေလွှတ်၍

"ဘာ...ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ"

သူ့ မေးခွန်းကိုမဖြေ။မျက်နှာပေါ် ဝဲကျနေသည့် မေးစေ့တိုက်ဆံပင် တို့ကြားမှ ဖွေးခနဲဝင်းနေ သည့် သူမမျက်နှာလေးကို သူငေးကြည့်မိ၏။

သူမရှက်လန့်ဟန်လေးနှင့် သူ့ကို မော့မကြည့်ရဲသလိုလိုဖြစ်ကာ တ ရုတ်ပန်းပွင့် ဂါဝန်ကား ကားလေးကို သိမ်းပင့်၍ ယိုင်နဲ့ နဲ့ ရွေ့လျား၏။ လဲနေသည့် စက်ဘီးကို မနိုင်တနိုင်ထူတော့ သူ့စက်ဘီး အနား ရွေ့လျား ကာ လဲနေတဲ့ စက်ဘီးထောင်၍

"ဆောရီးကွာ"

သူလိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ တောင်းပန်လိုက်မိသည် ။

"နောက်ကား နှစ်စီးပြိုင်တက်လာလို့ ကိုယ့်ကား လမ်းဘေးဆွဲချလို က်တာ မင်းလေး စက်ဘီး ကို ဝင်ကြိုးသလိုဖြစ်သွားတာပါ"

"ရပါတယ်"

သူ့ကိုမကြည့် သူမ မတည်မငြိမ်ပြောပြီး စက်ဘီးကို သူ့လက်ထဲက ဆွဲယူသည် ။သူမထွက်လာ သည့် လမ်းကြားထဲသို့ စက်ဘီးတွန်း၍ လှ ည့်ဝင်သွားတော့ သူ့ရင်ထဲမှာ စူးရှလေးဖြစ်၍

"နေဦး...ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ၊ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးရမလား"

သူရှေ့တိုး၍ ဆိုပေမယ့် သူ့ကို စကားတစ်ခွန်းမှ လှည့်မပြောဘဲ ကျောခိုင်းသွားသည့် သူမကို သူအတန်ကြာငေးကြည့်ခဲ့မိသည် ။

သူမက ဆူးမရှိတဲ့ နှင်းဆီပန်းလေးလား ဒါမှ မဟုတ် စံပယ်ပန်း လေးလား။

သူ့ပယောဂမကင်းတဲ့ ဒီဖြစ်စဉ်လေးမှာ သူ့ကို အပြစ်ဖို့ ခြင်း ၊ရန်

ထောင်ခြင်း၊ဒေါသတကြီးဖြစ် ခြင်း လုံးဝမဖြစ်ဘဲ လန့်ဖြန့် ရှက်ဟန် လေးနှင့် ရှောင်ထွက်သွားတဲ့ သူမပုံရိပ်က သူ့ရင်မှာ တအိအိနစ် ဝင်သလို။ထိုညက သူ အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့။

ချစ်စဖွယ်ကောင်းလွန်းတဲ့ ကလေးဆန်ဆန် ပုံရိပ်လေး တဝဲလည်လည်ထင်နေသည်။ကောင် မလေးရယ် ဘာကြောင့်မြင်ယောင်နေရတာလဲ။ထိုပုံရိပ်ကြောင့် သူ့စိတ် သူမနဲ့ ကြုံဆုံရတဲ့ မြေနီလမ်း ကွေ့လမ်းဆီ ရောက်သွား၏။

စက်ဘီးနင်းပြီး ထွက်လာမယ့် သူမကို ထိုလမ်းဝမှ ထိုင်စောင့်နေမိသည် အထိ သူ့စိတ် ရွက် လွင့်နေခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ အုပ်စုလိုက် စက်ဘီးထွက်သည့် ထိုကောင်မလေးနှင့် ပုံစံတူသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုမှ မတွေ့ရ။

ထို့နောက် သူ လမ်းကြားထဲ ရွေ့လျားလျက် ထိုလမ်းထဲ ခေါက်တုန့် ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း သူမပုံရိပ်ကို ရှာဖွေနေခဲ့မိသည်။သူ့ လှုပ်ရှားမှုကို အမှတ်မထင် စောင့်ကြည့်၍ စူးစမ်းသလိုရှိသည့် လမ်းဘေးကွမ်းယာဆိုင်ထိုင် လူကြီးဆီ သူသွား၍

"မနေ့က လမ်းထိပ်မှာ ကားနဲ့ စက်ဘီးတိုက်ခံရတဲ့ ကောင်မလေးကို သိလား"

လူကြီးက မျက်ခုံးနက်နက်ကြီးကို တအံ့တဩပင့်လိုက်ပြီး

"ဦးလေးတို့ ဘာမှ မသိရပါလား"

"ကောင်မလေး ဘာမှ မဖြစ်ဘူး ခင်ဗျ"

"ဟုတ်လား၊ဒီလမ်းထဲက မဟုတ်ဘူး ဖြစ်မယ် ဒီလမ်းထဲကဆို ဒီလို သတင်းမျိုးက ဦးလေးတို့ ဆီမှာ ပြန့်နေမှာ ကွ"

သူ သက်ပြင်းအသာရှိက်မိသည်။ ဒါပေမဲ့ သူစိတ် မလျော့ချင်သေး။

"ပုံစံက ဂါဝန်လေးနဲ့ ဗျာဆံပင်ဂုတ်ဝဲ အသားဖွေးဖွေးနဲ့ ဦးလေးရယ်

"

"ဟုတ်လား"

သတင်းဦး သတင်းဖျားရသလို အခုမှ စိတ်ဝင်တစားဖြစ်လျက်

"ဒါနဲ့ မောင်ရင်က"

"ဟို...ကျွန်တော့်ကားနဲ့ တိုက်မိခဲ့တာပါ"

"ဪ"

"ကောင်မလေး တစ်ခုခုဖြစ်သလား ဘာညာသိချင်လို့ ဝင်မေးတာပါ

"

လူကြီး ကီးနဲ့ ဦးလေးရယ်"

"ဟုတ်လား"

သတင်းဦး သတင်းဖျားရသလို အခုမှ စိတ်ဝင်တစားဖြစ်လျက်

"ဒါနဲ့ မောင်ရင်က"

"ဟို...ကျွန်တော့်ကားနဲ့ တိုက်မိခဲ့တာပါ"

"ဪ"

"ကောင်မလေး တစ်ခုခုဖြစ်သလား ဘာညာသိချင်လို့ ဝင်မေးတာပါ

"

လူကြီး ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ရင်း

"ဒီသတင်း ဦးလေးတို့ တကယ်မကြားရတာပါ။ မောင်ရင်ပြောလို့

သိပြီဆိုတော့ ဦးလေး နားစွင့်ထားမှာ ပါ။နောက်လမ်းကြိုတဲ့ အခါ ဝင်ခဲ့ ပေါ့ကွ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲ ဦးလေး"

ထိုလမ်းလေးကို သူသံယောဇဉ် မပြတ်သလို ကားပတ်မောင်းရင်း သူကျောခိုင်းခဲ့မိသည် ။ဘာ ပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်တစ်ကြိမ် လူကြီးနဲ့ တွေ့ရ င် သတင်းတစ်ခုခုရမှာ ပဲလို့ သူ့စိတ်မှာ တေးမှတ်ထားမိ သည် ။

ကောင်မလေးရယ် မင်းကို ငါ ဆုံချင်ပါသေးတယ်။

အခန်း(၂)

"ရှင်လုပ်ရက်တယ်၊လုပ်ရက်တယ် ကိုလွင်ရယ်"

မာမီရဲ့ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အော်ဟစ်သံကြောင့် ကောင်မလေးဆီ ဦးတည်ချင်သည့် သူ့ခြေ လှမ်းတန့်သွား၏။

"ဘာတက်နိုင်မှာ လဲကွာ"

ဒယ်ဒီ၏ စိတ်ဓါတ်ကျအားလျော့သလို လေသံဖျော့ဖျော့ပြော၏။

"ဘာတတ်နိုင်မှာ လဲဆိုတော့ စကားတစ်ခွန်းနဲ့ ပြီးသွားရောလား ကိုလွင်"

"ကိုယ်လည်း ဒီလိုဖြစ်လာမှန်းမထင်ခဲ့ဘဲ"

"ရှင်ကို ကျွန်မ အတန်တန်ပြောထားလျက်နဲ့ အခုဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

မာမီအသံက ဝမ်းနည်းဆို့ကြပ်လာသည် ။ဒယ်ဒီနဲ့ မာမီ အသံကျယ်ကျယ်ဖြစ်ကြပြီဆိုရင် အိမ် တွင်းရေးပြဿနာတစ်ခုပေါ်နေလို့ ဆိုတာ သူသဘောပေါက်ပြီးသား၊သူ ဧည့်ခန်းဆိုဖာအပေါ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်ချလိုက်သည် ။အိပ်ခန်းထဲမှာ ဒယ်ဒီနဲ့ မာမီအသံက ရုန်းထွက်နေဆဲ ။

"ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ ကိုလွင် ပြောစမ်းပါ အခုဒီတိုက်ပေါ်က ဆင်း

ရတော့မယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

သူကျောပြင် ဆတ်ခနဲမတ်သွား၏။အိမ်တွင်းရေးပြဿနာထဲမှာ အခု ဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာ အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း သူသိလိုက်ပြီ။

ဦးလွင်ကို ဘာမှ မပြောနိုင်လောက်အောင် အစ်ဆို့ဆို့ကြီးဖြစ်သွားသည်။

"ပြောလေ ရှင်အခုမှ စကားမတတ်သလို လုပ်မနေနဲ့ ၊ရှင်ကြောင့် ကျွန်မ အကြိမ်ကြိမ်စိတ်ဒုက္ခ ရောက်ရတယ် သိရဲ့ လား...ဒါတွေကို သိ သိချည်းနဲ့ ရှင်စိတ်အလိုကို လိုက်ပြီး"

"တော်ပါတော့ကွာ"

"မတော်နိုင်ဘူး ရှင် အဲဒီဝါသနာထုံလို့ စီးပွားရေးတွေ တစ်ခုပြီးတစ် ခုပျက်ရတယ်၊အခုတစ်ခါ တိုက်ပါကုန်တော့မယ်တဲ့ "

"တိုးတိုးပြောစမ်းပါကွာ၊သား ကြားသွားဦးမယ်"

"ကြားပါစေ၊ရှင်ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မထောက်ထားဘဲ လုပ်ချင်ရလုပ် ခဲ့ပြီးတော့"

သူ့မျက်နှာကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ အုပ်၍ ငြိမ်သက်နေမိသည်။

"ရှင်ကို အစကတည်းက ပြောတယ်၊လောင်းကစားကိစ္စကို ဖြတ်ပါ ဆိုတာ ခုတော့ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ"

ဝမ်းနည်းသံနှင့် အတူ ငိုသံတွေထွက်လာသည့် မာမီ ရင်ထဲက မီးက သူ့ရင်ခွင်ဆီကူးစက်လာ သည် ။ ဦးလွင်ကို သက်ပြင်းအကြိမ်ကြိမ်ချလျက်

"စဉ်းစားကြတာပေါ့ဗျာ"

"ဘယ်လိုစဉ်းစားမှာ လဲ ဒီတိုက်ကို သူများ လာသိမ်းတော့မှာ ကျွန်မတို့ မိသားစု ဘယ်နေရာ မှာ နေရမလဲ၊ရှင်ကြောင့် ကျွန်မသားလေး ခွေးဖြစ်ရတော့မယ် သိရဲ့ လား"

မာမီ၏ စိတ်ဓါတ်ကျ ငိုကြွေးသံက သူ့ရင်ကို လှုပ်ခတ်သွားစေသည်။
"ဦးလွင်ကို ဇနီးသည် ကို အားပေးသယောင်ကြည့်ပြီး"

"မိန်းမရယ် ဒီလောက်လဲ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ နော်"

"ဘာဝမ်းမနည်းရမှာ လဲ၊နေစရာလည်း မရှိ လုပ်ငန်းတွေလည်း မရှိ တော့ဘူးလေ"

"ဒါတွေ ကိုယ်သိပါတယ်ကွာ"

"သိတယ်ဆိုရင် ဘာဆက်လုပ်မှာ လဲ"

"အခုလောလောဆယ်တော့ ကိုမြင့် အားလုံးကူညီထားတယ်"

သူ သက်ပြင်းရှိက်လိုက်မိသည်။

"ဒါပေမဲ့ ကိုမြင့် တစ်ခုပဲ တောင်းဆိုတယ်"

"ဘာတဲ့ လဲ"

မာမီ စိတ်ဝင်တစားရှိသလို သူလည်း စိတ်ဝင်တစားနားစွင့်မိသည်။
အန်ကယ်မြင် ဘာ တောင်းဆိုတာလဲ ဦးလွင်တို့ ဇနီးသည် မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲသလို အကြည့်လွဲလိုက်ပြီး

"သားနဲ့ နှောင်ကြိုး"

သူ ရှေ့ဆက်မကြားရဲတော့။သူ့အသက်အောင့်လိုက်မိသည်။

"ရှင်ကြောင့် သားဘဝ မွန်းကြပ်နေမယ်ဆိုတာ မစဉ်းစားဘူးလား ကိုလွင်"

"ကိုယ် သားကို ပြောကြည့်မှာ ပါ။ သား ကျေနပ်မှ ပါ သားမကျေနပ်ရင်"

သူ ဆက်နားမထောင်ချင်တော့ ဧည့်ခန်းထဲက ထွက်ခဲ့မိသည်။ ။

"သား"

ဒယ့်ဒီခေါ်သံက သူ့နောက်ကျောမှာ ပဲ့တင်ထပ်လျက် တိုက်ရှေ့ မျက်နှာစာမှ ပန်းဥယျာဉ် လေးထဲ သူခြေလှမ်းရွေ့လျားနေဆဲ။

ခမ်းနားလွန်းတဲ့ သူတို့ တိုက်၊ ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဟောဒီပန်းခင်းလေးကို လက်လွတ်ဆုံး ရှုံးရတော့မယ့်အခြေအနေမှာ သူ ဘာလုပ်သင့်သလဲ ကံကြမ္မာ။

ထိုအခါ ကောင်မလေးမျက်နှာ ပေါ်ကြွလာစဉ် သူ ဦးခေါင်း ရမ်းလျက် ခါထုတ်လိုက်မိသည်။ ။

"သား"

"တောင်းပန်တိုးလျိုးတဲ့ ဒယ်ဒီအသံကို 'သူ'လျစ်လျူမရှုရက်။ သူ ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။ စိတ် ခါတ်ကျမှုကို အကြိမ်ကြိမ်ဖုံးဖိထားတဲ့ ဒယ်ဒီမျက်နှာပြင်က ဖြူဖျော့လျက်။

"ပြောပါ ဒယ်ဒီ"

သူ ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည့် ဒယ်ဒီလက်ဖဝါးက နွေးလျက်။

"ဒယ်ဒီကို အပြစ်တင်ချင်တင်လိုက်ပါကွာ"

သူ ဦးခေါင်းရမ်းခါလိုက်သည်။ ။

"သားရယ် ဒယ်ဒီလည်း နောက်ဆုံးပဲဆိုပြီး ပုံအောလောင်းလိုက်တာကွ။ နိုင်သွားရင် ဒယ်ဒီ စီးပွားရေးအခြေအနေပုံမှန်ဖြစ်သွားမှာ သား၊ ဒါ

ပေမယ့် ဒယ်ဒီကံဆိုးသွားတယ်ကွာ ဒယ်ဒီဘယ်လိုမှ နာလန်မထူနိုင်
အောင် ဖြစ်သွားတာကွ"

ကြိတ်မနိုင် ခဲမရဆိုနေသည့် ဒယ်ဒီကို သူကရုဏာသက်မိ၏။

"ကိုမြင့်က ဒယ်ဒီကိစ္စကို ဒယ်ဒီအကူအညီမတောင်းဘဲနဲ့ ဒိုင်ခံဖြေရှင်းထားတာ သား ကိုမြင့် ဝင်မှ ရှင်းရင် ဒယ်ဒီတို့ ဒီတိုက်ပေါ်က ဆင်းရဲမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလကတည်းက သားရယ်"

"သားမာမိကို ဒယ်ဒီ ဒီနေ့မှ ဖွင့်ပြောဖြစ်တာကွာ၊အခု ဒယ်ဒီ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်လာတယ်၊ကိုမြင့်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရတာ မျက်နှာပူလာတယ် သား၊အခြေအနေအရ ဒယ်ဒီတို့ ခေါင်းငုံ့နေရမယ့်အနေအထားပါ သားရယ်၊သားကို ဒယ်ဒီ တစ်ခုမေးချင်တယ် သားမညာနဲ့ နော်"

ဒယ်ဒီဘာမေးမလဲဆိုတာ သူ သိပြီးသားပါ သူဝမ်းမနည်းမိအောင် မျိုသိပ်လျက်

"သားမညာပါဘူးဒယ်ဒီရယ်"

သူ တစ်စုံတစ်ခု မဖြစ်ဟန်ဆောင်၍ ဆိုလိုက်စဉ် ဒယ်ဒီအားတက်သလိုဖြစ် လာပြီး

"ကိုမြင့် သမီးကို သားဘယ်လိုသဘောရလဲ"

သူ အသက်အောင့်လျက်

"သား စိတ်ဝင်စားပါတယ်"

"သား တကယ်ပြောတာလား"

"တကယ်ပါ ဒယ်ဒီရယ်"

သူ လှလှပပ ညာလိုက်ရသည် ။ဒီအခြေအနေမှာ သူညာတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ သားရယ်"

ဒယ်ဒီမျက်နှာက အကျဉ်းအကြပ်ထဲက လွတ်မြောက်ခွင့်ရသူတစ်ယောက်လို မြူးလက်လျက်

"ကိုမြင့်က အဲဒီတစ်ခုပဲ တောင်းဆိုတာ သားရယ်၊သား စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတော့ ဒယ်ဒီတို့ အခြေမပျက်တော့ဘူးကွာ...နောက်ဆို ဒယ်ဒီလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေရတယ်ကွယ်"

"နှောင်ကြိုးက သားကို ငယ်ငယ်ကတည်းက သံယောဇဉ်ကြီးရှာတာ သားသိပါတယ်ကွယ်၊ နှောင်ကြိုးကို လိုချင်နေတဲ့ သူတွေက ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာ၊မာနကြီးပေမယ့် သားအပေါ် တိမ်းညွတ် နေတာ သိလို့ ကိုမြင့်က ခုလိုစီစဉ်တာပါကွာ...သား အန်ကယ်မြင့်အပေါ် တစ်မျိုးမမြင်ရဘူးနော်"

သူဦးခေါင်းညိတ်လျက်သားဖြစ်သွား၏။သူခေါင်းမညိတ်လို့ မှ မရတာ။

"သား စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် နှောင်ကြိုးလေးနဲ့ တွေ့ကြည့်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ဒယ်ဒီ"

သူ ဦးခေါင်းငိုက်ကျလျက် ဒယ်ဒီရှေ့မှ ထွက်ခဲ့မိသည် ။

"သား"

ဒယ်ဒီခေါ်စဉ် သူ့ခြေလှမ်းတန့်သွားသည် ။

"ကိုမြင့်ကို ဒယ်ဒီအဖြေပေးလိုက်မယ်နော်"

သူ သွားချင်တာက ထိုကောင်မလေး သတင်းရရှိင်မယ့် နေရာဆီ။

သူတကယ်သွားသင့်တာက နောင်ကြိုးဆီ။

သူ့ ခြေလှမ်းတွေက သောကတစ်ခု၏ သယ်ဆောင်ရာဆီ ဦးတည်လျက်။

အခန်း(၃)

နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာရှည်ပေါ် သက်သောင့်သက်သာလွဲထိုင်နေသည့် နှောင်ကြိုးက ဘုရင် မ တစ်ပါးလို ဝင့်ဝင့်ကြွကြွ ရှိလှသည်။ ။

ဖူးဖူးကြွကြွ လှပကြော့ရှင်းနေသည့် နှောင်ကြိုးရဲ့ မာနရိပ်က ခက်ခက်ထန်ထန်ယစ်ဝေလျက် သူ့အပေါ် တိမ်းညွတ်တဲ့ စိတ်ရှိပေမယ့် နှောင်ကြိုးအမူအယာက ပျာယာခတ်မနေခဲ့။

"နှောင်ကြိုး"

သူ မျက်လွှာချ၍ တိုးတိုးလေး ခေါ်လိုက်၏။နှောင်ကြိုး မျက်ဝန်းက အံ့သြရိပ်မပြ။သူရောက် လာမယ်ဆိုတာ နှောင်ကြိုးသိထားပြီးသားပဲ။

"လာလေ"

ဖိတ်ခေါ်၍ သူမကိုယ်လုံးလေးကို ဆိုဖာထောင့်ဘက် ရွှေ့ထိုင်လိုက်သည်။ သူမအမူအရာက မသိမသာဖြစ်ပေမယ့် သူမဘေးမှာ သူ့ကို ထိုင်စေလိုသော နှောင်ကြိုး သဘောထားကို သူဖတ်တတ် ပါသည် ၊သူမဘေးမှာ သူ ဖြည်းဖြည်းလေး ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ဒါနဲ့ ဘာကိစ္စလဲ"

သူလာရင်းကိစ္စကို မသိချင်ဟန်ဆောင်လျက် စကားဆိုသည့် နှောင်ကြိုးကို သူဘဝင်မကျမ ဖြစ်မိပါ။ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့

နှောင်ကြိုးရဲ့ ငယ်ကျင့်က ဒီအတိုင်းပဲ။ခက်ထန်ဟန်နှင့် မာနရိပ်အစဉ်
လွှမ်းမိုးနေတတ်သည် ။နှောင်ကြိုးရဲ့ မာနမျက်နှာ လှလှလေးကို သူငဲ့
စောင်းကြည့်၍

"ငါ နင့်ကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်"

အဆက်အစပ်မရှိ သူပြောလိုက်စဉ် နှောင်ကြိုး မျက်ဝန်းလက်ခနဲဖြ
စ်လျက်

"စိတ်ဝင်စားတယ်"

"ဟုတ်တယ်"

"အဲဒီတော့"

"နင့် ဒယ်ဒီစီစဉ်တဲ့ ကိစ္စ ငါကျေနပ်တယ် နင့်သဘောက ဘယ်လိုလဲ
"

သူမေးစဉ် နှောင်ကြိုး ဖျတ်ခနဲထ၍ တစ်ဖက်ဆိုဖာခုံမှာ ပြောင်းထိုင်
လိုက်သည် ။အဲဒါနှောင် ကြိုးရဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုဆိုတာ သူ သဘောပေါက်
ပါတယ်။အတန်ကြာမှ

'တို့ ' ဒယ့်ဒီအစီအစဉ်ကို မငြင်းခုံဘူး။

"အဲဒီတော့"

ပန်းရောင်ယှက်ဖြာသွားသည့် နှောင်ကြိုးပါးပြင်လေးကို သူ ကရ
ဏာသက်စွာ ကြည့်ပြီး

"ငါလည်း လက်ခံပါတယ်၊ဒါပေမဲ့ နင်ကျေနပ်နိုင်မလား"

"ဘာကိုလည်း "

"လက်ရှိ အနေအထားအရ ငါတို့ မှာ ပိုင်ဆိုင်မှု ဘာမှ မရှိဘူး"

"ဒါတွေကို တို့ သိပြီးသားပဲ၊တို့လိုချင်တာက နင်တို့ မိသားစု အခြေ အနေမပျက်နေနိုင်ဖို့၊ပြီး တော့"

နှောင်ကြိုး စကားစ ဖြတ်လိုက်စဉ် သူ့အကြည့် နှောင်ကြိုးထံ ဖျတ်ခနဲ ကျရောက်သွားသည် ။ နှောင်ကြိုး နှုတ်ခမ်းလွှာပေါ် မာနရောင် အပြုံးလေးလင်းလျက် မာနပြုံးလေးကို သူဝခွဲမရဖြစ်ပြီး

"ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ နှောင်ကြိုး နင်ပြောချင်တာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါ"

နှောင်ကြိုး နှုတ်ခမ်းလွှာ တွန့်ဆူလျက်

"အဲဒါဆိုလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရတာပေါ့"

"ပြောပါ အားမနာပါနဲ့ "

"ဒီကိစ္စကို ဘယ်တော့မှ နောင်တမရဘူးလို့ နင့်ကိုယ်နင် အာမခံချက်ပေးနိုင်မလား"

သူ့မျက်ဝန်းက သူမ နှုတ်ခမ်းလွှာပေါ် အတန်ကြာအထိ တန့်ပြီးမှ

"နင့် စိတ်ကျေနပ်မှုရစေရမယ် နှောင်ကြိုးရယ်၊ငါ့ရှင်သန်မှုက နင့်လက်ထဲမှာ ပါ"

"တို့ အဲဒီသဘော ပြောတာ မဟုတ်ဘူး "

"ဒါဆို"

"ဟုတ်တယ်လေ နင့်ဒယ်ဒီရဲ့ အခက်အခဲကို ငါ့ဒယ်ဒီ အရိုးသားဆုံး ကယ်တင်ထားတာ၊အဲဒီ ဖြစ်စဉ်ရဲ့ နောက်မှာ နင်နဲ့ ငါတို့ ဇာတ်လမ်းဖြစ်လာတာ၊အခုအချိန်မှာ နင့်စိတ်က တို့ ကိုစိတ်ဝင်စား တယ်လို့ ခေါင်းစဉ် တပ်ပြီး ချဉ်းကပ်လာပေမယ့် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ခေါင်းစဉ်ပြောင်းသွားရင်

ဒါမှ မဟုတ် ခေါင်းစဉ်ပြောင်းသွားနိုင်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ပေါ်လာရင်
"

နှောင်ကြိုး စကားလုံးနောက်မှာ ထိုကောင်မလေး၏ ပုံရိပ်ထင်လာ
သလို သူခံစားလိုက်ရ သည် ။ဟင့်အင်း...ထိုပုံရိပ်ကို သူမေ့ပစ်ဖို့ ကြိုး
စားလိုက်သည် ။ဟုတ်တယ်၊သူမေ့ရမယ်။ဘယ်တော့မှ သတိမရအောင်
မေ့ထားရမယ်။

"စိတ်ချပါ"

"အဲဒါဆို နင်နဲ့ ငါ မင်္ဂလာဆောင်ကြတာပေါ့"

နှောင်ကြိုး စကားလုံးငေါ့ခနဲသွန်ချလိုက်စဉ် သူတစ်ကိုယ်လုံး အသ
က်မဲ့သလို တောင့်တင်း သွား၏။ရုတ်ချည်းပြောင်းလဲသွားသည့် သူ့အမူ
အယာကို နှောင်ကြိုး သဘောကျသလို ကြည့်၍

"ဘယ်လိုလဲ တို့ နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ နင် စိတ်ဝင်စားရဲ့ လား"

သူ ဘယ်လိုပြန်ပြောရမှန်းမသိတော့။သူဟန်မပျက်အောင် ထိန်းပြီး
နင်က ငါ့မိသားစုရဲ့ ကယ်တင်ရှင်ပဲ။ငါစိတ်ဝင်စားတာပေါ့။

နှောင်ကြိုး မယုံသလို မျက်ဝန်းပင့်ကြည့်စဉ်

"တကယ်ပါ နှောင်ကြိုးရယ် ခုချိန်မှာ ငါ့အတွက် ငါ့မိသားစုအတွက်
နင့်လောက် စိတ်ဝင်စား စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးဘယ်မှာ မှ ရှာ
တွေ့နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ဒါကြောင့် နင်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ ဖြစ်ဖြစ်
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါစိတ်ဝင်စားပြီးသားပါ"

"ကောင်းပြီလေ"

"နင်ကရော ငါနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ စိတ်ဝင်စားလား"

သူ အရိုးစင်းဆုံးမေးလိုက်၏။ နောင်ကြိုး လှလှပပ ပြုံးကာ ဦးခေါင်း
လေးရမ်းခါ၍

"ခုလောလောဆယ် စိတ်မဝင်စားသေးဘူး"

"အိုး"

သူ့ရင်မှာ လှိုက်ခနဲ မြူးတူးသွားသည် ။

"နင် အံ့ဩသွားလား"

သူ အလျင်အမြန် ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည် ။ နောင်ကြိုး ခပ်ဝင့်ဝင့်
လေးပြုံး၍

"တို့ အသက် ငယ်ပါသေးတယ်"

"ဟုတ်တယ် နောင်ကြိုး၊ ငါတို့ အသက်ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတယ်"

သူ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ထောက်ခံလိုက်မိသည် ။

"ဟုတ်တယ် ပြီးတော့ လွတ်လပ်တဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို တို့
မြတ်မြတ်နိုးနိုး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရချင် သေး တယ်။ ဒါကြောင့် အခုလောလော
ဆယ် နင်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ စိတ်မဝင်စားသေးဘူး နေစင်"

သ ။ ရ င ။ မ ၊ ဘယ်လိုပျော်သွားမှန်းမသိတော့။ ထိုပျော်ရွှင်မှုက
သိပ်မကြာပါ။

"ဒါပေမဲ့ တို့ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အချိန်ဆို နင်ငြင်းလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး
နေစင်ရယ်"

နောင်ကြိုးရဲ့ စကားလုံးပျော့ပျော့လေးက သူ့ဘဝကို ကြိုးတစ်စအဖြ
စ် ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့လာ စဉ် သူ မျက်နှာလေးတည်လျက်

"စိတ်ချပါ လောလောဆယ် နင်စိတ်မဝင်စားသေးတဲ့ အတွက်

ငါဝမ်းသာပါတယ်"

"ကောင်းပြီလေ နင်လည်း လူပျိုဘဝနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပေါ့"

"ငါ့ဘဝကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးတဲ့ အတွက် ငါကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"မလိုပါဘူး"

သူ သက်မအသာချချ

"ငါ့အတွက် လိုအပ်တယ်၊ နင်ရှေ့ဆက် ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ငါနိုင်ငံခြား ထွက်ပြီး ငွေရှာချင် တယ်"

"ဘာ"

နှောင်ကြိုး ကိုယ်လုံးလေး သူ့ဘေးသို့ ဆတ်ခနဲ လွင့်ကျလာသည် ။

"ဟုတ်တယ် နင် ငါ့ကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားတဲ့ အချိန်မှာ ငါ့ခွန် အားအစစ်အမှန်နဲ့ ငါဝင်ငွေ ရှာချင်တယ်။ ဒါကလည်း နင်ခွင့်ပြုမှ နင်ခွင့် မပြုရင် ငါ နင့်အပါးက တစ်ဖဝါးမှ ခွာမှာ မဟုတ်ဘူး "

"နေပါဦး နင့်မှာ အဲဒီစိတ်ကူး ဘယ်တုန်းကရှိတာလဲ"

သူ့ကို မယုံသလိုလို ခပ်စူးစူးလေး ကြည့်ပြီး မေးစဉ် သူ သက်မအ သာချချ

"ဒယ်ဒီ စီးပွားရေးအခြေအနေ မကောင်းမှန်းသိကတည်းကပါ မယုံ ရင် မာမီကို မေးကြည့်ပါ"

နှောင်ကြိုး မသိမသာ သက်မချလိုက်သည် ။

"မာမီ ခွင့်မပြုလို့ ငါမသွားဖြစ်တာ ဒီအချိန်မှာ နင်ခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင် မာမီခွင့်ပြုမှာ ပါ၊ အား လုံး ခွင့်ပြုမှာ ပါ"

"နင် ငွေရှာချင်တာ ဘာရည်ရွယ်ချက်လဲ"

"သေချာတာက ငါ နင့်ကို ဘယ်တော့မှ ခြေစုံကန်ဖို့ မဟုတ်ဘူး ၊အခု လို ဖွင့်ပြောနေတာက ငါနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ နင်စိတ်မဝင်စားသေးတဲ့ အတွက် ဖွင့်ပြောမိတာပါ"

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိတဲ့ သူ့စိတ်ရင်းကို နှောင်ကြိုး ခံစားမိတာကြောင့်

"အဲဒီအတွက် တို့ စဉ်းစားဦးမယ်"

"စိတ်ကြိုက်စဉ်းစားပါ၊ငါ့ဆန္ဒမှန်သမျှက နင်ခွင့်ပြုမှ ငါဘာမဆိုလုပ်မှာ ပါ နှောင်ကြိုးရယ်၊ နင်မသွားနဲ့ ဆိုရင် ငါစောဒက တက်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"ကောင်းပြီလေ လောလောဆယ် နင်နဲ့ ငါ ဆန္ဒပြည့်ဖို့ နင်ငွေရှာဖို့ သွားချင်တယ်ဆိုရင် သွားပေါ့"

သူ့ရင်မှာ လှိုက်ခနဲ ကျေနပ်သွား၏။

"နင့်ဆန္ဒကို ငါလိုက်လျောသလို တို့ ဆန္ဒကို နင်ဘယ်တော့မှ ကျောမခိုင်းဘူးဆိုရင် အကောင်း ဆုံးပေါ့"

"စိတ်ချပါ နှောင်ကြိုး...နင်ခေါ်တာနဲ့ ငါချက်ချင်းပြန်လာမှာ ပါ"

"အဲဒါဆို ပြီးရော၊နင်ဘယ်တော့ သွားချင်လဲ"

"တို့ စီစဉ်လိုက်မယ်"

နှောင်ကြိုးရဲ့ စီမံမှုတွေနောက်မှာ ထိုကောင်မလေးနဲ့ ကြုံရတဲ့ ခံစားမှုကို မြှုပ်နှံပစ်လျက် သူ အရာရာကို ကျောခိုင်းနောက်ဆုတ်ခဲ့မိသည် ။

"နင်ငွေရှာချင်ရင် ငါးနှစ်အချိန်ပေးမယ်၊နင်ရှာချင်သလောက် ရှာပေါ့"

"နင့် သဘောအတိုင်းပါ နှောင်ကြိုးရယ်"

"ဒါပေမဲ့ နင်ဟိုမှာ နေချင်သလို နေလို့ မရဘူး နေစင်"

နှောင်ကြိုးကို သူ ဖျတ်ခနဲ ဝေးကြည့်လိုက်စဉ် နှောင်ကြိုး နှုတ်ခမ်း
လွှာ တင်းတင်းလေး ပွင့်လျက်

"ဟုတ်တယ်လေ နင်ငွေရှာတာကလွဲပြီး အပျော်အပါးရှာတာကို ငါခွင့်မပြုဘူး"

"စိတ်ချပါ"

"အဲဒါကြောင့် တို့ မမ ဦးဆောင်တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ နင်အလုပ်လုပ်ရမယ်၊
တို့ အားလုံး စီစဉ်ပြီးပြီ။ မမရဲ့ အမိန့်ကို နင်ဘယ်လိုမှ မလွန်ဆန်နဲ့ "

"စိတ်ချပါ နင်ခွင့်ပြုတဲ့ အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရတယ်
ဟာ"

နှောင်ကြိုး လက်ဖဝါးနုလေးကို သူပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဆုပ်ကိုင်၍
ဆိုလိုက်မိသည် ။ထိုအချိန်မှ စ၍ သူက နှောင်ကြိုးရဲ့ ချည်နှောင်မှုကို
ခေါင်းငုံ့ခံခဲ့ရတဲ့ အတွက်

ကောင်မလေးရေ ...ဝေးနေတာကောင်းသလို မေ့နေကြတာလည်း
ကောင်းပါတယ်ကွာ...
